

ARD VAN DER VLEUTEN – DOCENT PIE AAN HET VARENDONCK COLLEGE IN SOMEREN

25 jaar docent met passie voor het vmbo

(school)loopbaan

Schoolloopbaan: Geboren in Someren volgde Ard daar de mavo en aansluitend de havo in Asten. Vervolgens maakte hij de overstap naar de mts, stroomde daar in in leerjaar 2 van de 'hts-klas' werktuigbouwkunde en startte na het mts-examen met de lerarenopleiding Mechanische Techniek aan de PTH Eindhoven.

Loopbaan: Omdat er voornamelijk invalwerk was voor docenten begin jaren negentig, koos hij ervoor het bedrijfsleven in te gaan en deed daar veel waardevolle ervaringen op, die nog doorwerken in zijn dagelijks leven. Ard werkte onder meer bij een machinefabriek, reisde de wereld rond en onderhield contact met klanten. Sinds 2000 werkt hij als docent bij het Varendonck College in Someren, aanvankelijk als docent Metaaltechniek, later als PIE-docent.

Waarom heb je gekozen voor een baan als docent?

"Van huis uit kreeg ik de liefde voor techniek mee, maar wilde daar graag een breder doel aan koppelen. Ik hield van wielrennen en had hart voor de fiets en de techniek achter de fiets. Op de PTH, de technische lerarenopleiding in Eindhoven, kreeg ik het advies eerst mts te doen. Daar heb ik nooit spijt van gehad. Tijdens de stages op de lerarenopleiding ontdekte ik, dat mijn hart uitging naar lesgeven op een streekschool.

Toen ik op de havo zat, merkte ik dat er een verschil was tussen de ene en de andere docent, dat losstond van je voorliefde voor het vak: het had meer te maken met hoe de docent voor de klas stond en bezig was met zijn vak. Op de havo had ik een bevlogen docent Engels. Ik herinner me nog goed hoe het boek Wuthering Heights klassikaal werd gelezen, met de docent in kleermakerszit op de tafel, met zoveel passie: het leek bijna een dramales. Ik vond dat fantastisch!"

Hoe ben je gestart als docent?

"Op een zondagochtend in augustus 2000 werd ik gebeld door een oud-collega van het Varendonck College waar ik stagegelopen had, of ik zin had om les te komen

geven, want er kwam een plek vrij. Het overviel me wel, maar nog diezelfde middag stond ik op school. Dat was net bij de overgang van kleine lokalen naar combi-lokalen. Diezelfde zomervakantie stond ik al met collega's machinekastjes te schilderen.

Het was in het begin wel wennen, omdat ik een dynamische bedrijfscultuur gewend was: op donderdag hoorde ik dat ik vrijdag moest vliegen voor een servicebeurt bij een klant. En nu was elke dag vrijwel hetzelfde. De uitdaging was anders. Vooral het eerste jaar moest ik ook nog groeien in het lesgeven en de wisselwerking. Van de coaching van een collega van toen heb ik ook nu nog profijt."

Hoe zouden je leerlingen jou omschrijven?

"Ik las ooit dat leerlingen wellicht op den duur vergeten wat je ze geleerd hebt, maar niet gauw zullen vergeten welk gevoel je ze daarbij hebt gegeven. Ik hou rekening met de leerling achter het gedrag van de leerling, al is dat soms best lastig als het druk is in de klas. Ik ben gedreven, en daardoor eis ik ook dingen van leerlingen. 'Afspraak is afspraak' bij mij. De populaire docent uithangen is niet zo moeilijk. Ik wil juist door structuur te bieden leerlingen de mogelijkheid geven uit zichzelf te stappen en kritisch te ▶

leren kijken. Dat botst soms."

Is er verschil tussen de vmbo-leerlingen van toen en nu?

"De maatschappij is veranderd en de manier van aanspreken, kijk maar naar de politiek en social media. Leerlingen gaan daar in mee, maar aan sich zijn ze niet veranderd."

Wat wil je je leerlingen meegeven?

"Vanuit het verleden vond ik het vak op hoog niveau uitdragen heel belangrijk. Dat is wat omgebogen naar het vak als middel, om leerlingen verder te brengen en hun interesse voor techniek en een technische vervolgopleiding aan te wakkeren. Dat beschouw ik als mijn grootste opdracht. Dat strookt ook met Sterk Techniekonderwijs."

Wat beschouw je als de grootste verandering in het vmbo-onderwijs in de afgelopen 25 jaar?

"Vergeleken met het avo-onderwijs is het vmbo voortdurend in verandering. Voor de invoering van het profiel PIE gaven we op school al 'Techniek breed', om kleine afdelingen in stand te houden. Nu zijn er de praktijkgerichte programma's voor mavo-leerlingen. Het vmbo zit daarin op de goede weg. Uiteindelijk zijn het de docent en het team, die het verschil maken: ik heb het mooiste onderwijs gezien in de slechtste ruimtes en omgekeerd."

Wat ik echt in- en intriest vind, is dat media het beeld uitstralen dat de doorstroomtoets kansen van leerlingen vergroot. Eigenlijk zegt men dan, dat kinderen met een havo/vwo-advies meer kansen hebben op een succesvolle toekomst dan vmbo-leerlingen. Dat klopt écht niet. Vakmensen die iets kunnen creëren, maken of zorgen, dat wordt de nieuwe elite."

Ben je een andere docent dan 25 jaar geleden?

"Toen ik startte was ik een jonge hond. Nu sta ik anders in het leven en heb zelf kinderen. Ik ben meer coach

geworden en vind het heerlijk om daarover met leerlingen te sparren."

Toen in 2009 de uitdaging en energie afzwakten, voelde ik dat ik verdieping nodig had. Ik kreeg van de school ruimte om een tweejarige Master in Educatie te volgen, om uiteindelijk ook weer de school verder te helpen ontwikkelen. Een pittige, maar geweldige tijd! Ik heb daar bijvoorbeeld geleerd afstand te nemen, vanuit een theoretisch perspectief naar de dagelijkse praktijk te kijken of af en toe een onderzoekje te doen. Zo hebben we op onze school echt stappen gemaakt in het pedagogisch handelen. Daar zie je effecten van in de school, op de vloer en in het aanspreken van leerlingen. Dan gaat het ook over: Wat is onze pedagogische opdracht?

Op dit moment ben ik nog aan het revalideren van een eenzijdig ongeluk met mijn renfiets en ben ik dankbaar voor alle hulp en steun die ik krijg, ook van de collega's op school."

Wat is het mooiste aan werken in het vmbo?

"De school is aan het vernieuwbouwen. Op het gezamenlijke techniekplein zijn we als collega's PIE en BWI nog meer afhankelijk van elkaar en werken meer samen. Ik krijg er echt energie van om daar dan klassen aan het werk te zien."

Terugkijkend op de afgelopen 25 jaar, waar ben je het meest trots op?

"Ik ben er het meest trots op dat het werk dat we hier op school doen, terug te zien is in de maatschappij, bijvoorbeeld via oud-leerlingen die langskomen. Ik kan zo vijf of zes leerlingen noemen met een mooi eigen bedrijf, hier in de omgeving. Die zaten bij ons in de klas, wij namen ze mee naar de Skillswedstrijden, en wij hebben het verlangen bij die leerlingen opgewekt."

Ik ben trots op het totaalplaatje van de micro-gemeenschap, die we als school vormen." ■

terugblik

Tekst: Eva Voncken | Fotografie: Hetty van Oijen

Ard van der Vleuten – docent PIE aan het Varendonck College in Someren

vmbo25jaar.nl